

פסק דין

לפנינו ערעורים הדדיים על החלטת בית משפט השלום בצפת בת"א 12345-11-25 מיום 1.2.2026 אשר דחה בקשות הדדיות לסילוק על הסף שהגישו המערער ברע"א 12345-02-26 (להלן: **המערער**) והמערער ברע"א 12345-03-26 (להלן: **המשיב**).

נציין כי ההליכים שבכותרת נפתחו תחילה כבקשות רשות ערעור, אך בהחלטת אב"ד מיום 31.3.2026 נקבע כי לנוכח הסוגיות העקרוניות המתעוררות במקרה דנן יש מקום לדון בבקשות כבערעור.

לאחר מתן רשות ערעור הצדדים הגישו סיכומי טענות בכתב והשלימו בפנינו טענות בעל פה ומשתמו טענות הצדדים בשלה העת להכריע במחלוקות ביניהם.

א. העובדות הצריכות לעניין וההליכים בבית משפט קמא

1. במסגרת הדיון בבקשות הסילוק שהגישו הצדדים שמע בית המשפט קמא עדויות מפי המערער והמשיב שנחקרו על תצהיריהם. על יסודן של עדויות אלו קבע בית המשפט קמא מספר ממצאי עובדה שעליהם ביסס את החלטתו.
2. הן המערער והן המשיב הלינו בפנינו על ממצאי העובדה שקבע בית המשפט קמא, כמו גם על הפרשנות שנתן לאותם ממצאים והדרך בה הוצגו בהחלטתו. ברם, בשים לב לכך שאין זו מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בממצאי עובדה ומהימנות של הערכאה הדיונית, אין בכוונתנו להתערב בממצאיו של בית המשפט קמא והחלטתו להכריע בערעורים על בסיס התשתית העובדתית והראייתית שפורטה בהחלטתו.
3. על פי האמור בהחלטת בית משפט קמא המערער הוא רופא ילדים בהכשרתו ושימש בעברו כראש אגף שירותי בריאות הציבור במשרד הבריאות. בתקופת מגיפת הקורונה המערער לקח חלק מרכזי בעיצוב מדיניות הממשלה בהתמודדות עם המגיפה ובפרט בעיצוב מדיניות הפצת וחלוקת החיסונים שפותחו כדי להתמודד עמה. בשל תפקידו עמד המערער במוקד המחלוקת הציבורית שהתעוררה בנוגע להתמודדות עם מגיפת הקורונה בכלל ובנוגע לחיסונים נגדה בפרט.
4. לאחר שמגיפת הקורונה שככה, המערער פרש מתפקידו בשירות הציבורי ופנה לפוליטיקה. המערער נבחר לכנסת ולאחר בחירתו הפך לחבר בוועדת הבריאות, שם התעמת לא אחת עם מתנגדים למדיניות הממשלה בתקופת הקורונה ולשימוש בחיסונים.
5. המערער הוא מבקר קולני וחריף של מי שמביעים ספקות בנוגע לשימוש בחיסונים והחוששים מהשלכותיהם, ולא אחת דיבר עליהם בהכללות והתבטא לגביהם במילים בוטות וחריפות.
6. המשיב הוא תושב פתח תקווה שהועסק עד לאחרונה כאיש תמיכה טכני למשתמשי מחשב בחברת ביטוח באזור המרכז. המשיב מתנגד חריף לשימוש בחיסונים ובשנת 2020 פתח חשבון אנונימי ברשת "טוויטר" (היום X) תחת שם העט "רק בריאות". במהלך השנים המשיב פרסם באמצעות החשבון המדובר פוסטים רבים מאוד בהם הביע ביקורת חריפה על הרפואה המערבית וכן על מדיניות הממשלה בנוגע למגיפת הקורונה. המשיב הביע ביקורת חריפה ובוטה כלפי מדיניות הממשלה בנוגע למתן חיסונים בכלל ומתן חיסונים נגד קורונה בפרט ותקף בחריפות פקידים

ופוליטיקאים שהיו חלק בעיצוב המדיניות בנושא זה. זאת ועוד, לאורך השנים המשיב פרסם פוסטים שזכו לתמיכה רבה, בהם הביע עמדות פוליטיות המנוגדות לעמדות המערער ומפלגתו בסוגיות שונות ולא רק בנושאי בריאות, ואף תיאר הצבעה למפלגתו של המערער כ-"מסוכנת".

7. עם הזמן צבר החשבון עוקבים ובמועד האירועים העומדים במוקד הערעורים שבנדון עקבו אחריו 1,534 חשבונות אחרים ברשת. בעדותו טען המשיב שאינו יודע כמה מאותם חשבונות שייכים לאנשים בשר ודם וכמה מהם "בוטים" (חשבונות המופעלים על ידי מכונה), אך במענה לחקירת ב"כ המערער העריך שרוב מי שעוקבים אחריו הם אנשים אמיתיים (אמירה שלאחר מכן ביקש להסתייג ממנה וטען שלא הובנה כהלכה).

8. לאחר תחילת השימוש בחיסונים נגד מגיפת הקורונה המשיב מיקד את פעילותו ברשתות החברתיות במתקפה חריפה על מדיניות הממשלה בנושא חיסונים והאנשים העומדים מאחוריה, והמערער ביניהם. המשיב נטל חלק בוויכוחים ייצריים רבים עם חברים אחרים ברשת החברתית בנוגע להשלכות השימוש בחיסונים ופרסם פוסטים רבים מאוד בהם טען שהם גורמים לנזקים בריאותיים קשים.

9. בית המשפט קמא ציין בהחלטתו שהתרשם שהמשיב מאמין בכל ליבו בדברים שכתב ושפעל מתוך אמונה יוקדת בצדקת דרכו. לצד זאת קבע בית המשפט קמא שהמשיב נקט לא אחת בשפה בוטה וחרפה כלפי בני שיחו ברשת, כמו גם כלפי פוליטיקאים ומשרתי ציבור שחלק על עמדתם, ולא בחל בגידופים והשמצות. באופן כללי, כך קבע בית המשפט קמא, המשיב נקט בשיח מתלהם ומקטב ביחס לתומכי שימוש בחיסונים ומי שעמדו מאחורי מדיניות הממשלה בנושא.

10. חלק ניכר מפרסומיו של המשיב ברשת עסקו בתיאוריות קונספירציה שונות בנוגע לשימוש בחיסונים, וביניהם לתיאוריית קונספירציה לפיה פוליטיקאים, משרתי ציבורי ורופאים שלקחו חלק בעיצוב מדיניות הממשלה בנושא חיסונים הם חלק "מארגון רפואי-קפיטליסטי בינלאומי" שמטרתו להחדיר שבבים אלקטרוניים זעירים לגופם של מתחסנים, וזאת לשתי מטרות: ראשית, על-מנת לעקוב אחר אוכלוסיות נרחבות כך שניתן יהיה לשווק להם מוצרים ושירותים הנקרים בדרכם; ושנית, איסוף מידע רפואי נרחב אודות המתחסנים לצורך פיתוח תרופות מניבות רווח רב. המשיב עומת עם עמדותיו בסוגיה זו על דוכן העדים ועל אף שעדותו בנושא הייתה מבולבלת ולא קוהרנטית, בית המשפט קמא התרשם שהוא מאמין בכל ליבו בתיאורייה ודבק בה בלהט גם לנוכח עדויות וראיות שלכאורה אינן מתיישבות עמה.

11. ביום 5.9.2025 פרסמה חברת הכנסת נריה אסטרטוב שחברה אף היא בוועדת הבריאות פוסט ארוך שבו טענה שהגיעו לידיה ראיות המוכיחות שהמערער הוא חלק מ"ארגון בינלאומי מטורף שקוצר מידע מגופנו, הודות לחיסוני הקורונה, ומנצל מידע זה כדי לגרוף רווחי עתק" ושבמסגרת תפקידו במשרד הבריאות דחף באגרסיביות לחסן את כל אזרחי ישראל נגד מחלת הקורונה על מנת לקדם את מטרותיו של אותו ארגון. עוד נטען בפוסט שהמערער לקח חלק בהנדסת השבב "שהוחדר לגופנו עם חיסוני הקורונה" ולראיה לאחר שאושר החיסון בארץ, הוא רכש לעצמו אחוזה נאה בשוויץ. בנוסף על כך נטען באותו פרסום שהתקשורת והיועצת המשפטית לממשלה מגוננים על המערער ו"מאתרגים" אותו על מנת למנוע מהאמת לגביו לצאת לאור.

12. הפוסט המדובר זכה לאלפי "חיבובים" (לייקים) ולמאות שיתופים וציטוטים והתפשט כאש בשדה קוצים. בין אלו שציטטו את הפוסט המדובר היה גם המשיב. דקות ספורות לאחר פרסומו של הפוסט הוא צוטט על ידי חשבון הטוויטר שהפעיל המשיב עם הכיתוב **"זה אמיתי הדבר הזה? מטורף"**.

13. הצדדים נחלקו ביניהם בנוגע למשמעותו של כיתוב זה, אך בית המשפט קמא קבע שהיה מדובר בכיתוב שנועד להפנות את עוקביו של המשיב לפוסט המדובר. בית המשפט קמא לא ראה לנכון לקבוע ממצא בשאלה האם הכיתוב הנ"ל נועד להביע גם תמיכה בתוכנו של הפוסט, בצינינו שגם אם מדובר בהנחה סבירה היא אינה נחוצה לצורך הכרעה במחלוקות בין הצדדים.
14. לאחר פרסום הפוסט (שצוטט והופץ על ידי רבים ברשת טוויטר וברשתות חברתיות אחרות) פרסם המערער בחשבונותיו השונים ברשתות החברתיות פוסט, בזו הלשון:

כמו שכולם יודעים, אני מאמין גדול בחופש הביטוי ועד היום הבלגתי על אין ספור מתקפות מרושעות, נבזיות ואישיות נגדי ונגד משפחתי. אבל הפעם הזו שונה. הפעם מטורללי החיסונים הלכו רחוק מידי. להאשים אותי – אדם שהקדיש את כל חייו הבוגרים לטיפול בילדים חולים ולשמירה על בריאות הציבור – בקידום חיסונים מזיקים ושלא למטרות רפואיות מובהקות זו חציית קו אדום שמעמידה אותי ואת משפחתי בסכנה ממשית. מאז פרסום הפוסט התקבלו בביתי איומים מפי מחוסנים ששוכנעו כי גרמתי להם נזק בלתי-הפיך והמבקשים לנקום בי על כך, לדבריהם. מכחישי קורונה ומתנגדי חיסונים הם חולי נפש שמסכנים כל אחד ואחד מאיתנו. היום הם שופכים את דמי ומחר הם ישפכו את דמכם. כל אחד מאיתנו לבדו חסר אונים מול השקרים וההשמצות הפרועות של צבא הטרולים הזה, אבל יחד נוכל לעצור אותם ולגרום להם לשלם מחיר על ההסתה הפרועה שלהם נגד אנשים נורמליים שמאמינים במדע והרוצים לשמור על בריאות כולנו. בכוונתי לתבוע דיבה את כל מי שהפיץ את הפרסום השקרי והנבזי הזה לגבי וללמד אותו שלשקרים ולהסתה יש תוצאות. אבל אני לא יכול לעשות את זה לבד וזקוק לעזרתכם. בתחתית הפוסט תמצאו קישור לתרומות למאבק משפטי נגד כת מכחישי החיסונים. כל שקל שתתרמו ילך למימון מערכה משפטית נגד מי שסייע להפיץ את השקר המתועב הזה עלי. עזרו לי לעצור אותם לפני שיהיה מאוחר מידי.

15. הפוסט שפרסם המערער זכה לאלפי שיתופים ועשרות אלפי חיבובים ("לייקים") בטוויטר וברשתות חברתיות נוספות ובתוך זמן קצר עשרות אלפי אנשים תרמו לקמפיין המשפטי שעליו הכריז המערער לא פחות מ- 3.2 מיליון ש"ח.
16. זמן קצר לאחר איסוף התרומות תבע המערער עשרות אנשים שפרסמו מחדש את הפוסט האמור של חברת הכנסת אסטרטוב. בנוסף על כך, המערער תבע את ח"כ אסטרטוב שפרסמה את הפוסט והתביעה נגדה עודנה מתנהלת.
17. כל תביעה שהוגשה במסגרת הקמפיין פורסמה על ידי המערער ברשתות החברתיות בצירוף צילום העמוד הראשון של כתב התביעה ולצידו צילום הפרסום שבגיניו הוגשה. במקרים שבהם הפרסום כנגד המערער נעשה באמצעות חשבון אנונימי, דאג המערער לחשוף את זהותו של האדם העומד מאחורי אותו חשבון, תוך שהדגיש כי כל מי שחושב שניתן להסית באינטרנט תחת שם בדוי ולחמוק מהשלכות טועה מרה וישלם על מעשיו.
18. ביום 5.11.2025 הגיש המערער תביעת לשון הרע נגד המשיב בבית משפט השלום בצפת (הסמוך למקום מגוריו של המערער). במסגרת אותה תביעה טען המערער כי ציטוט הטענות בנוגע להיותו חלק מארגון בינלאומי שקידם החדרת שבבים לגופם של מתחסנים מהווה לשון הרע ודרש לחייב את המשיב לשלם לו פיצוי בסך 2.5 מיליון ש"ח בגין הפגיעה בשמו הטוב.
19. זמן קצר לאחר הגשת התביעה פרסם המערער את עמודה הראשון בחשבונותיו השונים ברשתות החברתיות בצירוף פרטים מזהים שונים של המשיב (המערער נמנע מלחשוף את כתובתו המדויקת את המשיב ואת מספר זהותו, אבל פרסם צילום של פרופיל ה-linkedin של המשיב שבו מופיעים שמו, תמונתו ומקום העבודה שלו). במסגרת אותו פרסום כתב המערער "מזר (המשיב) ... חשב שאם יסתתר תחת שם בדוי באינטרנט יוכל לשקר ולהסית באופן חופשי. היום הוא למד שלמעשים יש

תוצאות ושפרופיל אנונימי לא מעניק חסינות. אנחנו נחשוף אתכם אחד אחד ונגרום לכם לשלם על הטרולול, הרעל והארס שאתם מפיצים".

20. אין מחלוקת בין הצדדים שזמן קצר לאחר הגשת התביעה המשיב מחק את הפוסט שבגינו תבע המערער. עוד אין מחלוקת שבעקבות חשיפת העובדה שהמשיב מפיץ תיאוריות קונספירציה פרועות ברשת האינטרנט ותוקף באופן אישי פוליטיקאים, אנשי ציבור ואת בני משפחותיהם הוא הוצא לחופשה כפויה מעבודתו ושכיום מעסיקו שוקל את המשך העסקתו. לטענת המשיב, בנוסף לפגיעה בפרנסתו, חשיפת זהותו על ידי המערער הפכה אותו למטרה להסתה והתנכלויות ברשתות החברתיות ומחוץ להן.

21. ביחד עם כתב הגנתו המשיב הגיש תביעה שכנגד בה תבע מהמערער לשלם לו 300,000 ש"ח בגין פגיעה שלא כדין בפרטיותו. כמו כן, המשיב הגיש בקשה לסילוק התביעה נגדו על הסף בטענה שמדובר בתביעת השתקה פסולה ובשימוש לרעה בהליכי משפט. בתגובה הגיש המערער בקשה לסילוק על הסף של התביעה שכנגד בטענה שעומדת לו חסינות.

22. בית המשפט קמא קבע שטרם בירור התביעה והתביעה שכנגד לגופן יש להכריע בבקשות ההדדיות לסילוק על הסף שהגישו הצדדים וקיים לצורך כך דיון הוכחות בו נחקרו המערער והמשיב על תצהיריהם. כאמור, ביום 1.9.2025 החליט בית המשפט קמא לדחות את שתי הבקשות לסילוק על הסף.

ב. החלטתו של בית המשפט קמא

23. בהחלטתו קבע בית המשפט קמא כי לא מתקיימים בענייננו התנאים שנקבעו בפסיקה לצורך דחייה על הסף של תביעת לשון הרע בשל היותה תביעת השתקה. מנגד, כך קבע בית המשפט קמא, למבקש לא עומדת חסינות מפני תביעה במקרה דנן.

24. תחילה סקר בית המשפט קמא באריכות את ההלכות שנפסקו בנושא דחייה על הסף של תביעות לשון הרע ובפרט את ההלכה שנפסקה על ידי בית המשפט העליון ברע"א 1954/24 וקנין נ' קיבוץ ניר דוד - אגודה שיתופית (7.1.2025) (להלן: הלכת וקנין) שם פורטו התנאים לדחייה על הסף של תביעה בשל היותה תביעת השתקה. בית המשפט קמא קבע, כי למרות שלתביעת המערער ישנן מספר תכונות שעשויות להצביע על כך שמדובר בתביעת השתקה, היא אינה תואמת באופן מובהק למאפייני תביעת ההשתקה שפורטו בהלכת וקנין.

25. בית המשפט קמא קבע, כי במקרה דנן מתקיימים לכאורה פערי כוחות משמעותיים בין הצדדים וסכום התביעה לכאורה מופרז. מן העבר השני ציין בית המשפט קמא שהאשמות הן מהחמורות ביותר שניתן להפנות כלפי רופא ולפיכך לא ניתן לקבוע א-פריורית שסכום התביעה מופרז ביחס לפגיעה הנטענת בשמו הטוב של המערער. בכל הנוגע לבחירת המערער לתבוע דווקא את המשיב צוין כי ניתן לראות בכך אינדיקציה לבחירת נתבעים בעייתית. לצד זאת, המערער לא ברר באופן אסטרטגי נתבעים מתוך כלל מפיצי הפרסום שעליו הוא מלין ולכאורה בכוונתו לתבוע את כלל האנשים שסייעו בהפצתו, ובכלל זה את המפרסמת המקורית של הפוסט. עוד קבע בית המשפט קמא כי על אף שהשיח בנוגע למדיניות הממשלה בנושא חיסונים והתמודדות עם מגיפת הקורונה הוא ויכוח ציבורי חשוב, האשמות חסרות בסיס אינן חלק לגיטימי מהשיח המדובר ולפיכך לא ניתן לומר שתביעתו של המערער נועדה להשתיק שיח ציבורי ראוי. בנוסף על כך ציין בית המשפט קמא, כי על אף שהיה ראוי לשלוח למשיב מכתב אזהרה לפני הגשת התביעה ולהגיש אותה בסמוך

- למקום מגוריו, עובדה זו אינה מהווה התנהלות דיונית חסרת תום לב באופן חריג. עוד נקבע שלא ניתן לומר שטענת המערער לפיה המשיב פרסם עליו לשון הרע מופרכת או משוללת יסוד.
26. בשים לב למאפיינים אלו, קבע בית המשפט קמא כי סיווגה של תביעת המערער כתביעת השתקה הוא גבולי וכי לא ניתן לקבוע באופן מובהק שמדובר בשימוש לרעה בהליכי משפט. לפיכך, קבע בית המשפט קמא כי אין מקום לדחות את תביעתו של המערער על הסף.
27. לאחר זאת עבר בית המשפט קמא לדון בטענת החסינות שהעלה המערער. בית המשפט קמא סקר את ההלכות שנפסקו בנושא וקבע, כי השאלה האם עומדת למבקש חסינות מהותית במקרה דנן היא שאלה מורכבת, לה פנים לכאן ולכאן. עם זאת קבע בית המשפט קמא כי אין צורך להכריע בשאלה זו במקרה דנן בהינתן שתביעתו של המשיב היא תביעה שכנגד שהוגשה בתגובה לתגובה שהוגשה נגדו על ידי המערער.
28. בהסתמך על פסק הדין בע"א (מחוזי חי') 29466-01-15 **רגב נ' גולן** (01.07.2015) (להלן: עניין רגב) קבע בית המשפט קמא כי משעה שהמערער פתח את שערי בית המשפט והכניס את המשיב אל תוך הליך משפטי הוא אינו יכול לדרוש מהמשיב לנהל את ההליך כאשר ידיו קשורות מאחורי גבו והיה עליו לצפות שהמשיב יתחמש בכל הזכויות הדיוניות שמקנה לו הדין כדי להדוף את תביעתו, ובכלל זה תביעה שכנגד. בית המשפט קמא הוסיף וקבע כי שלילת זכותו של המשיב להגיש תביעה שכנגד במקרה דנן תיצור חוסר שוויון מהותי בין הצדדים ונוגדת באופן חזיתי את תחושת הצדק הטבעי. בנסיבות אלו, כך נקבע, אין עילה לדחות את התביעה שכנגד שהגיש המשיב על הסף ויש לבררה לגופה.

ג. טענות הצדדים

29. כמפורט לעיל, הן המשיב והן המערער ביקשו לערער על החלטתו של בית המשפט קמא ובקשתם התקבלה. במסגרת הערעורים שהגישו טען כל צד כי לא היה מקום לדחות את בקשתו לסילוק על הסף ומנגד הצדיק את דחיית בקשת הסילוק של חברו.
30. המשיב טען כי שגה בית המשפט קמא משקבע כי התביעה שהגיש נגדו המערער אינה תביעת השתקה. לטענתו, מדובר בתביעה נקמנית וחסרת פרופורציות ביחס לאופיו ותוכנו של הפרסום שבגינו הוא נתבע וזאת בפרט בשים לב לכך שמחק את הפרסום המדובר זה מכבר. המשיב תיאר בפניו באריכות את המצוקה הכלכלית הקשה שאליה נקלע בעקבות הגשת התביעה נגדו וחשיפת שמו ברשתות החברתיות. לדבריו, מזה תקופה ארוכה שהוא נמצא בחופשה כפויה ואינו מצליח למצוא עבודה חלופית התואמת את כישוריו. בנוסף על כך, בעקבות חשיפת זהותו ופרסום שמו הוא סובל מהטרדות ומתקפות חוזרות ונשנות ברשתות החברתיות ופעם אחת אף הותקף מילולית ברחוב על ידי תומכיו של המערער שזיהו אותו. המשיב טען בפניו כי הוא מצליח אך בקושי "להחזיק את הראש מעל המים" ולממן את הוצאותיו המשפטיות מחסכוניותיו, אך אלו עומדים להיגמר וכיום הוא עומד בסכנה ממשית לפשיטת רגל. המשיב הסביר שהוא נשוי ואב לשלושה ילדים קטנים (בן ושתי בנות) שתלויים בו ובבת זוגו, ואם יחויב לשלם אפילו אחוז קטן מהסכום שהמערער תובע ממנו, משפחתו תתמוטט כלכלית ולא תוכל לעמוד בהחזרי המשכנתא על דירתה ולשלם חשבונות. המשיב ביקש מאיתנו להתחשב בעובדה שאפילו קבלה חלקית של התביעה שנגדו תמיט עליו ועל משפחתו אסון כלכלי ותהפוך אותם לדרי רחוב. לטענתו, עובדה זו מצדיקה לסווג את התביעה נגדו כתביעת השתקה ולדחותה על הסף גם אם אינה בעלת כל התכונות המאפיינות תביעות השתקה שפורטו בפסיקה.

31. בכל הנוגע להחלטה לדחות את טענת החסינות שהעלה המערער טוען המשיב כי בדין יסודה. לטענתו, לא ייתכן שהמערער יתבע אותו אך הוא לא יוכל לתבוע אותו בחזרה בקשר לאותה הפרשה ממש. המשיב מוסיף וטוען שהחלטת בית המשפט קמא תואמת להלכה שנפסקה בעניין **רגב** ולפסקי דין רבים אחרים שהסתמכו על הלכה זו ושהמערער לא הציג כל טעם מיוחד המצדיק לסטות מההלכה האמורה במקרה דנן.

32. המערער טוען מנגד שלא היה מקום לדחות את טענת החסינות שהעלה. לטענתו, פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה בעניין **רגב** אינו מהווה הלכה מחייבת וגם אם היה מדובר בהלכה מחייבת, הלכה זו יושמה באופן שגוי על ידי בית המשפט קמא. לטענת המערער, בעניין **רגב** לא נקבע שכל אימת שאדם כלשהו נתבע על ידי חבר כנסת באפשרותו להגיש תביעה שכנגד. לדבריו, כל שנקבע בפסק הדין הוא שהגשת תביעה על ידי חבר כנסת מהווה שיקול אחד מיני רבים לאפשר לאדם שאותו הוא תובע לתבוע אותו בחזרה, אך לא מדובר בהסרה אוטומטית של החסינות הפרלמנטרית. עוד טוען המערער שפסק הדין בעניין **רגב** אינו יכול להתיישב עם לשונו של סעיף 1(א) לחוק חסינות חברי הכנסת, זכויותיהם וחובותיהם, התשי"א-1951 (להלן: **חוק החסינות**) ועם פסיקת בית המשפט העליון בנוגע לאותו סעיף. לטענתו, מדובר בחקיקה שיפוטית המבטלת את רצון המחוקק. לפיכך, המערער מבקש מאיתנו להפוך את פסק הדין בעניין **רגב** ולמצער לצמצמו. לגופו של עניין טוען המערער כי חשיפת זהותו של המשיב הייתה באופן מובהק חלק מפעילותו הפוליטית והציבורית וחלק מקמפיין שזכה לתמיכה אדירה בקרב תומכיו. לפיכך, כך טוען המערער, מדובר במעשה שנעשה במסגרת מילוי תפקידו או למען מילוי תפקידו כחבר כנסת כאמור בסעיף 1(א) לחוק החסינות.

33. אשר לקביעה לפיה תביעתו אינה תביעת השתקה טוען המערער כי בדין יסודה. לטענת המערער, תביעתו נעדרת מאפיינים של תביעת השתקה והעובדה שהוגשה במסגרת קמפיין משפטי וציבורי שנועד לשרש הסתה והפצת שקרים ברשתות החברתיות רק מחזקת את המסקנה שמדובר בתביעה לגיטימית ואף חשובה. המערער מוסיף וטוען כי המאפיינים שלטענת המשיב הופכים את תביעתו לתביעת השתקה לא נועדו להשתיק שיח ציבורי לגיטימי ולהצר את חופש הביטוי אלא להשיג את המטרה הציבורית שלשמה הוגשה התביעה שהיא ללא ספק בעלת חשיבות עליונה. לפיכך סבור המערער כי צדק בית משפט קמא משדחה את בקשת המשיב לסלק את תביעתו על הסף.

ד. דיון והכרעה

34. נקדים אחרית לראשית ונאמר כבר עתה כי לאחר ששקלנו בדבר החלטנו לקבל את ערעורו של המערער ולדחות את ערעורו של המשיב.

35. אשר לערעור המשיב על ההחלטה לדחות את בקשתו לסילוק תביעתו של המערער על הסף – מקובלת עלינו מסקנתו של בית המשפט קמא לפיה סיווגה של תביעת המערער כתביעת השתקה הוא לכל היותר גבולי וכי בנסיבות אלו אין עילה לסילוקה על הסף. אשר על כן, בהתאם לסמכותנו לפי סעיף 148(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, אנו דוחים את ערעורו של המשיב מטעמיו של בית המשפט קמא.

36. שונים הם פני הדברים בכל הנוגע לערעורו של המערער. אנו סבורים שהמערער צודק בכך שפסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה בעניין **רגב** אינו יכול להתיישב עם לשונו של סעיף 1(א) לחוק החסינות ומהווה סטייה ניכרת מההלכות המחייבות שנפסקו בבית המשפט העליון בנושא חסינות חברי כנסת.

37. סעיף 1(א) לחוק החסינות מורה כי "חבר הכנסת לא ישא באחריות פלילית או אזרחית, ויהיה חסין בפני כל פעולה משפטית, בשל ... מעשה שעשה – בכנסת או מחוצה לה – אם ... [היה] המעשה במילוי תפקידו, או למען מילוי תפקידו, כחבר הכנסת". על מנת להכריע בשאלה האם מעשה מסוים של חבר כנסת נעשה "במילוי תפקידו או למען מילוי תפקידו" פיתחה הפסיקה את מבחן "מתחם הסיכון הטבעי" המתמקד בשאלה האם "הפעולה הבלתי חוקית נופלת בגדר מתחם הסיכון שהפעילות החוקית כחבר כנסת יוצרת מטבעה ומטיבה" [בג"ץ 11225/03 בשארה נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד ס(4) 287, 322 (2006)].

38. עוד נפסק כי מטרתה של החסינות הפרלמנטרית היא לאפשר לחבר הכנסת "למלא נאמנה את תפקידו ולייצג את ציבור בוחריו תוך מתן ביטוי חופשי ומלא לדעותיו ולהשקפותיו, ללא חשש וללא מורא כי הדבר עלול לעלות לו בהרשעה פלילית או בחיוב כספי אישי בהליך אזרחי" [שם, בעמ' 300]. מכך נובע שפעולות שנועדו לאפשר לחבר הכנסת להביע את עמדותיו ברבים ולייצג נאמנה את בוחריו חוסות תחת החסינות העניינית המוקנית לו.

39. ודוק – מבחן זה מתמקד באופי המעשה שבגיניו נתבע חבר הכנסת ולא בהתנהלותו הדיונית. לעמדתנו, אין קשר בין השאלה האם מעשה מסוים שעשה חבר כנסת מצוי במתחם הסיכון הטבעי של פעילותו לבין השאלה האם חבר הכנסת נקט בהליך משפטי כלשהו. רוצה לומר – עצם העובדה שחבר הכנסת תבע אדם כלשהו אינה משנה את אופיו של המעשה שבגיניו אותו אדם מבקש לתבוע את חבר הכנסת. כל מסקנה אחרת מבטלת, הלכה למעשה, את הוראת סעיף 1(א) לחוק החסינות ואת ההלכות המחייבות שנפסקו לגביי בבית המשפט העליון. לפיכך, אנו סבורים שלא היה מקום להכריע בטענת החסינות שהעלה המערער בהתאם לאמור בפסק הדין בעניין **רגב**.

40. מעבר לכך, צודק המערער שפסק הדין בעניין **רגב** אינו מיייתר את הדיון בשאלה האם עומדת לו במקרה דנן חסינות מהותית. כל שנקבע בפסק הדין בעניין **רגב** הוא כי "חוק החסינות מציב חיץ, גדר מפרידה, בין הרשות המחוקקת מחד גיסא, לבין הרשות השופטת ... ואולם, פני הדברים עשויים להיות שונים מקום בו חברת הכנסת, או חבר הכנסת, רואים לנכון ... לחצות את הגדר המפרידה הנ"ל ... על דרך של הגשת תביעה משפטית. ... כל האמור לעיל, הינם שיקולים שיהא על בית משפט קמא להביאם בחשבון, לאחר בירור הנסיבות העובדתיות הרלוונטיות" [שם, בפסקאות ל"ד עד ל"ז – ההדגשות במקור].

41. עיינו הרואות כי בפסק הדין בעניין **רגב** לא נקבע כי הגשת תביעה על ידי חבר כנסת מאיינת באופן אוטומטי את חסינותו ואין באמור בו כדי להתיר לנתבע להגיש נגדו תביעה נגדית ביחס סלמעשים הנופלים בתחומה של החסינות המהותית. כל שנקבע בעניין **רגב** הוא שהגשת תביעה על ידי חבר כנסת היא שיקול אחד מיני רבים שעל בית המשפט לשקול בבואו להכריע בטענת החסינות. במקרה דנן בית המשפט קמא שגה בכך שהסיר את חסינותו של המערער, מבלי שערך דיון בשאלה האם מעשיו נופלים בתוך מתחם הסיכון הטבעי של עבודתו הפרלמנטרית.

42. התלבטנו האם להחזיר את ההכרעה בשאלה האם עומדת למערער במקרה דנן חסינות מהותית לבית המשפט קמא, אך לאחר ששקלנו בדבר החלטנו להכריע בה בעצמנו על מנת שבית המשפט קמא יוכל להתחיל לדון בתביעה גופה.

43. נציין כי ספק בעינינו האם חשיפת שמו של המשיב על ידי המערער מהווה הפרה של הוראות חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981. עם זאת, לא ראינו צורך להכריע בשאלה זו מכיוון שגם אם מדובר בפגיעה שלא כדין בפרטיות, פגיעה זו חוסה תחת החסינות המהותית הנתונה למערער.

44. כאמור לעיל, פעולות שנועדו לאפשר לחבר הכנסת להביע את עמדותיו ולייצג נאמנה את בוחריו מצויות במתחם הסיכון הטבעי של עבודתו הפרלמנטרית וחוסות תחת החסינות העניינית המוקנית לו. במקרה דנן חשיפת שמו של המשיב נעשתה באופן ברור כחלק מקמפיין ציבורי ופוליטי שזכה לתמיכה אדירה בקרב מצביעיו של המערער שהתגייסו בהמוניהם כדי לתרום לו סכומי כסף גדולים. גם האופן שבו הציג המערער את הקמפיין ואת מטרותיו מחזק את המסקנה כי הקמפיין היווה חלק אינטגרלי מעבודתו הפרלמנטרית של המערער והוא נועד בראש וראשונה לקדם את עמדות המערער ולייצג נאמנה את ציבור בוחריו, שכאמור, תומך בו באופן נלהב.
45. לפיכך, בהינתן הפרשנות הרחבה שניתנה בפסיקה למונח "במילוי תפקידו, או למען מילוי תפקידו" בסעיף 1(א) לחוק החסינות, אנו סבורים כי חשיפת זהותו של המשיב על ידי המערער נעשתה במילוי תפקידו או למען מילוי תפקידו כחבר כנסת וחוסה תחת חסינותו העניינית.
46. אשר על כן, אנו מקבלים את ערעורו של המערער ודוחים על הסף את התביעה שכנגד שהגיש נגדו המשיב מחמת חסינות.

ה. סוף דבר

47. כמפורט לעיל, מצאנו כי יש לקבל את ערעורו של המערער ומנגד לדחות את ערעורו של המשיב. לנוכח האמור, התביעה שהגיש המערער תמשיך להתברר בפני בית המשפט קמא ואילו התביעה שכנגד שהגיש המשיב נדחית על הסף. בית המשפט קמא ייתן החלטה מתאימה בנוגע להמשך הטיפול בתיק.
48. לנוכח התוצאה שאליה הגענו אנו מורים למשיב לשלם למערער הוצאות משפט ושכר טרחת עורך דין בסך 20,000 ש"ח בצירוף מע"מ כדין.
49. המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים.